

„Pustý to kraj“
vzdychol si žiaľ
trošku sa pohrám
kruto a sám

Bezbranné tváre
bežiacie tmou
postavy krivé
staňte sa mnou

Kým sa zbírklo neukvapíš
pripomenúť chcem
múdry starec neuteká
ako slnku tieň

Budú kráčať krajinou
kde ruže mali rásť
namiesto toho
kríže bez snov

Horizont zakryl
podivný tieň
obraz čo splodil
mlčky sa vpil

Keby si sa nenarodil
hluchý, slepý, nemý
vážil by si slová
všetkých bezmocných

Ako lístok zimnej brezy
vietor skromne vlastní
cítil by si bolesť
duší bezbranných

Jeden tichý šepot
vystrašiť ma má?
Konečne už pochop
svetlo je tma

Milióny tvorov
zotročených mnou
zrazu jeden starec
vraví mi nie